

Evangelická teologická fakulta, Univerzita Karlova v Praze

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Přístupy klíčových pracovníků v procesu individuálního plánování s osamělými rodiči s dětmi bez přístřeší

Jméno studenta: Eva Košutová, DiS.

Vedoucí práce: Mgr. Jan Klusáček

Autorka si zvolila velmi zajímavé téma individuálního plánování s ohroženými rodinami. Pozitivně hodnotím zaměření na individuální plánování s ohroženými rodinami s dětmi, protože, jak autorka sama poukazuje v práci, českých zdrojů, které by se zabývaly specifiky individuálního plánování s touto skupinou, není mnoho.

V teoretické části práce se autorka nejprve věnuje individuálnímu plánování v sociální práci, azylovým domům pro osamělé rodiče s dětmi jako sociální službě, osamělým rodičům jako cílové skupině sociální práce a dilematu pomoci versus kontroly v sociální práci a různým přístupům a typům vztahu ke klientům vůbec. Především posledně jmenovaná kapitola o pomoci a kontrole v sociální práci je zajímavá.

Obzvláště chválím propojení teoretické a praktické části práce. Autorka například analyzuje přístup pracovníků azylového domu kuživatelkám, jak jej zjistila z provedených rozhovorů, pomocí Úlehlovy škály kontroly versus pomoci, nebo typologie Isoo Kim Berg, které představila v uvedené kapitole o pomoci a kontrole v teoretické části práce. Takové propojení teoretické a praktické části práce bohužel u bakalářských prací není samozřejmostí.

Hlavní výzkumnou otázkou, na kterou se autorka pokouší odpovědět je, jaké přístupy klíčových pracovníků k individuálnímu plánování a uživatelům sociální služby azylového domu pro osamělé rodiče s dětmi vůbec vedou k úspěšnému naplňování cílů individuálního plánování a zlepšení jejich sociální situace.

Výzkum je dobře zpracovaný. Uplatněná kvalitativní výzkumná strategie založená na provedení polostrukturovaných rozhovorů s čtyřmi dvojicemi uživatelů sociální služby azylového domu a jejich klíčových pracovníků umožňuje naplnit cíle výzkumu. Autorka dobře popisuje metody sběru a analýzy dat.

Pokud jde o výsledky, práce přináší mnoho zajímavých zjištění. A autorka odvedla dobrou práci, i pokud jde o shrnutí svých zjištění. Oceňuji to, že zjištění pouze neshrnuje, ale také analyzuje v širších souvislostech. Poukazuje například na to, jak skutečnost, že „terapeutický přístup“, který se ukázal být v různých případech nejúspěšnějším v individuálním plánování, je výzvou pro pracovníky, souvisí s nedostatečností jejich přípravy a vzdělávání. Aniž by to bylo původním záměrem autorky, práce dobře ilustruje, jak náročným oborem je sociální práce (obzvláště s ohroženými rodinami) a jak nerealistické je očekávat, že bude úspěšná, pokud na ní budeme věnovat tak málo zdrojů (náročné a zodpovědné úkoly budeme svěřovat pracovníkům s minimálním vzděláním v dané oblasti), jak je tomu v současnosti.

Dobře zpracovaný závěr práce shrnuje i mnohé další zajímavé poznatky a nechybí v něm ani doporučení, což činí práci prakticky přínosnou.

Pokud jde o formální stránku práce, v práci nejsou překlepy ani jiné formální nedostatky. Autorka důsledně cituje zdroje, z kterých vychází.

Domnívám se, že pokud by autorka práci zpracovala do podoby článku do časopisu Sociální práce, přispělo by to k obohacení oboru.

Práce Evy Košutové splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci, doporučuji ji k obhajobě. Vzhledem ke všem výše uvedeným pozitivům ji navrhuji hodnotit stupněm výborně - A.

Otázky k diskusi při obhajobě:

Jaké vzdělání, kurzy, či školení pracovníků v sociálních službách s ohroženými rodinami byste na základě zjištění své práce doporučila pro to, aby se zvýšila úspěšnost individuálního plánování s danou skupinou?

V Praze dne 29.8.2013

Jan Klusáček